

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 306/2021
10.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Јелица Бошковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 619/19 од 29.07.2020. године, у седници одржаној 10.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Вишег суда у Чачку Гжрр 619/19 од 29.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку Прр1 99/19 од 18.09.2019. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца и тужена обавезана да му на име накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року исплати неисплаћено потраживање по основу радног односа чија је висина утврђена Закључком Трговинског суда у Чачку Ст 7/10 од 05.09.2005. године у износу од 252.459,54 динара са законском затезном каматом од 05.09.2005. године као дана усвајања Закључка о листи потраживања до коначне исплате на терет буџетских средстава Републике Србије намењених покрићу текућих расхода Привредног суда у Чачку, осим расхода за запослене и текуће одржавање објеката и опреме. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 39.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Чачку Гжрр 619/19 од 29.07.2020. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке у погледу досуђене висине накнаде имовинске штете у износу од 252.459,54 динара. Ставом другим изреке делимично је усвојена жалба тужене и преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке у односу на камату, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на износ накнаде имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року (252.459,54 динара) исплати законску затезну камату од дана 22.03.2019. године, као дана подношења тужбе па до коначне исплате, а одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на износ накнаде имовинске штете исплати законску затезну камату од 05.09.2005. године до 21.03.2019. године, као неоснован. Ставом трећим изреке преиначено решење о

трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде, тако што је тужена обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 33.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 22.03.2019. године, са захтевом за накнаду имовинске штете изазване повредом права на суђење у разумном року у износу од 252.459,54 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а одредбом члана 479. став 6. тог закона, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија тужене недозвољена применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић